RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 69.341 van 3 november 1997
in de zaak A. 74.962/IX-153.

In zake : Patrick VANLERBERGHE,
wonende te IZEGEM,
Pieter De Coninckstraat 31

tegen :

de Vlaamse Milieumaatschappij,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. LUYPAERS,
kantoor houdende te HEVERLEE-LEUVEN,
Ijzerenmolenstraat 105.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Patrick VANLERBERGHE op 14 juli 1997 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de directieraad van de Vlaamse Milieumaatschappij van 14 mei 1997 waarbij hem de tuchtstraf "tuchtschorsing met inhouding van salaris ten bedrage van 1/5 van de nettobezoldiging voor 3 maanden" wordt opgelegd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 26 september 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 oktober 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. SMETS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J.-P. VAN HOVE, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat P. LUYPAERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is ambtenaar met de graad van adjunct van de directeur bij de Vlaamse Milieumaatschappij.

Hij is eveneens voorzitter van het Neutraal Syndicaat van de Vlaamse Gemeenschap.

1.2. Op 18, 19 en 20 november 1996 doet afdelingshoofd Bruyneel drie voorstellen om aan verzoeker een tuchtstraf op te leggen.

In het eerste voorstel stelt het afdelingshoofd voor om aan verzoeker de tuchtstraf "blaam" op te

leggen. Aan verzoeker worden volgende feiten ten laste gelegd :

"- Het onrechtmatig aanplakken op 14 oktober 1996 van het pamflet "Beste collega's" in de buitendienst Oostende waarvan hem het visum tot verspreiding bij brief van 4 oktober 1996 was geweigerd;
- het onrechtmatig neerleggen van 29 oktober 1996 om 13.45 uur van de pamfletten "Beste collega's" en "Eva is ziek" op de tafel naast het copieerapparaat in de conciërgerie, terwijl hem het visum tot verspreiding van deze pamfletten was geweigerd respectievelijk bij brieven van 4 en 25 oktober 1996;
- het onrechtmatig neerleggen op 29 oktober 1996 om 14.20 uur van de pamfletten "Beste collega's" en "Eva is ziek" op de desk van de ontvangstbalie op het kasteel, terwijl hem het visum tot verspreiding van deze pamfletten was geweigerd respectievelijk bij brieven van 4 en 25 oktober 1996;
- het niet aanwezig zijn op de convocatie waartoe hij was opgeroepen door de heer Michel Bruyneel om verantwoording af te leggen inzake het onrechtmatig aanplakken en neerleggen van de pamfletten "Beste collega's" en "Eva is ziek".

Het tweede voorstel strekt ertoe aan verzoeker de tuchtstraf "inhouding van salaris ten bedrage van 1/5 van de nettobezoldiging voor een periode van 3 maanden" op te leggen. Aan verzoeker worden volgende feiten ten laste gelegd :

"- het onrechtmatig verspreiden van "Vlambtenna" onder alle personeelsleden van de buitendienst Gent zonder dat het visum werd aangevraagd overeenkomstig artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 september 1984;
- het onrechtmatig neerleggen van "Vlambtenna" op de desk van de ontvangstbalie in het kasteel en het onrechtmatig uitdelen van "Vlambtenna" in de rotonde aan de afdeling Heffingen en de afdeling Informatie;
- de lasterlijke aantijgingen zoals opgenomen onder punt 1.4 van dit voorstel;
- het niet aanwezig zijn op de convocatie op 5 november 1996 waartoe hij was opgeroepen door de heer Michel Bruyneel om verantwoording af te leggen over het onrechtmatig verspreiden van "Vlambtenna" onder alle personeelsleden van de buitendienst Gent".

Het derde voorstel strekt ertoe aan verzoeker de tuchtstraf "terugzetting in de graad van

hoofdmedewerker met salarisschaal C 211" op te leggen. Aan verzoeker worden volgende feiten ten laste gelegd :

> "- het formuleren van de lasterlijke klacht op 26 augustus 1996 tegen de heer Raymond Devadder, adjunct-administrateur-generaal van de Vlaamse Milieumaatschappij, ingediend bij de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling;
> - het niet aanwezig zijn op de convocatie op 5 november 1996 waartoe hij werd opgeroepen door de heer Michel Bruyneel om verantwoording af te leggen over voornoemde klacht".

1.3. Bij besluit van de Administrateur-generaal van 5 maart 1997 worden de tuchtprocedures, die door de voormelde voorstellen van tuchtstraf werden ingeleid samengevoegd en wordt aan verzoeker de tuchtstraf "terugzetting in de graad van hoofdmedewerker met salarisschaal C 211" opgelegd.

1.4. Verzoeker stelt hiertegen op 21 maart 1997 beroep in bij de raad van beroep.

1.5. De raad van beroep oordeelt op 21 april 1997 dat de door de Administrateur-generaal uitgesproken tuchtstraf "de verweten tekortkomingen (...) te streng beteugelt". De raad van beroep houdt te dien aanzien rekening met "de ernst van die tekortkomingen, alsmede met het feit dat de beoordeling van Patrick VANLERBERGHE van 24 mei 1996 zeer goed was en dat zijn tuchtstraffen-dossier geen melding maakt van tuchtstraffen en dat de Raad bij lezing van het dossier zich niet van de indruk kan ontdoen dat de tekortkomingen zich voordeden in een toestand van overspanning".

1.6. Bij besluit van de directieraad van 14 mei 1997 wordt aan verzoeker de tuchtstraf "tuchtschorsing met inhouding van salaris ten bedrage van 1/5 van de nettobezoldiging voor 3 maanden" opgelegd.

Dit besluit wordt bij aangetekende brief van 15 mei 1997 aan verzoeker ter kennis gebracht.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering tot schorsing niet ontvankelijk is, omdat zij enkel gericht is tegen de brief van 15 mei 1997 waarbij de tuchtstraf aan verzoeker werd ter kennis gebracht, zijnde een loutere uitvoeringsmaatregel, en niet tegen de tuchtstraf zelf;

2.2. Overwegende dat uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker wel degelijk de schorsing en vernietiging beoogt van "de opgelegde tuchtsanctie"; dat de exceptie van onontvankelijkheid afgeleid uit het niet vatbaar zijn voor vernietiging van de bestreden akte derhalve moet worden afgewezen;

3. Over de ontvankelijkheid van de ingeroepen middelen.

3.3.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel de schending van het gelijkheidsbeginsel aanvoert, doordat "de vrijheden welke aan de erkende vakorganisatie en hun leden zijn toegekend, niet zijn toegekend aan het N.S.V.G." en doordat "iedere inbreuk of intimidatie ten aanzien van de personen op basis van overwegingen welke de syndicale vrijheden betreffen, dan ook onwettelijk, niet objectief en redelijk verantwoord is"; dat verzoeker als tweede middel de schending aanvoert van de vrijheid van meningsuiting, zoals gewaarborgd door de Grondwet, artikel 10 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de funda-

mentele vrijheden (EVRM) en artikel 19 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (BUPO); dat verzoeker in dit verband betoogt dat "de vrijheid van meningsuiting ernstig wordt beknot als men kan gesanctioneerd worden wanneer iemand zijn mening naar voor brengt of uitdraagt"; dat verzoeker als derde middel de schending aanvoert van "de vrijheid van vergadering en van vereniging"; dat verzoeker in dat verband betoogt dat "de wijze waarop de V.M.M. verzoeker en het N.S.V.G. aanpakt, toelaat te besluiten dat de vrijheid van vereniging beknot wordt en potentiële leden afschrikt om tot de vereniging toe te treden";

3.3.2. Overwegende dat, krachtens artikel 17, § 3, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, de vordering tot schorsing een uiteenzetting moet bevatten van de middelen die de schorsing kunnen rechtvaardigen;

Overwegende dat een middel slechts dan ontvankelijk is wanneer, onder meer, duidelijk en ondubbelzinnig wordt aangegeven in welk opzicht de bestreden beslissing de bepaling of het beginsel waarvan de schending wordt ingeroepen, schendt;

Overwegende dat dit vereiste, dat de rechten van de verdediging en een behoorlijk procesverloop beoogt te waarborgen, des te meer klemt in schorsingsprocedures, gelet op de korte tijd waarover de verwerende partij beschikt om haar verweer voor te bereiden en op de korte termijn waarbinnen de Raad van State uitspraak dient te doen op basis van een eerste onderzoek van de gegevens waarover hij beschikt;

Overwegende dat verzoeker bij de formulering van zijn middelen verwijst naar een aantal grondwettelijke en internationaalrechtelijke bepalingen of die bepalingen citeert en zich daarbuiten ertoe beperkt enkele algemene beschouwingen te formuleren zonder die ook op enigerlei wijze te betrekken op de bestreden beslissing; dat die middelen aldus niet aangeven in welk opzicht de bestreden beslissing de ingeroepen grondwettelijke of internationaalrechtelijke bepalingen schendt; dat zij bijgevolg niet-ontvankelijk zijn;

3.3.3. Overwegende dat, nu alle aangevoerde middelen niet ontvankelijk zijn, de vordering tot schorsing zelf niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

<u>Enig Artikel</u>.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie november 1900 zevenennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. MILOJKOWIC. **G. BAETEMAN.**